

Hajnali őrző

A zöldség és a gyümölcs nyomában

Szegeden vásárolják a legtöbb zöldséget és gyümölcsöt az országban. Az Éliker forgalmának mintegy 4 százalékát teszik ki ezek az áruk. Ilyen nincs több szerte a hazában. Igaz, a város jó zöldség- és gyümölcsstermő terület közepén fekszik, s ezért meglehetősen sok az áru, s olcsóbb is az országos átlagnál.

A raktár

Hajnal fél 6. A kocsit a MEK raktára felé halad. Kuti Árpád, az Éliker igazgatója invitál egy kis reggeli sétára, mondván, az utóbbi hetekben romlott a boltok zöldség- és gyümölcstellása. Nézzünk körül egy kicsit a MEK raktárában!

Az udvaron teherautók rakodnak, ládák sorakoznak fel rájuk. Bentebb Simon József raktárvezető fogadja, vezeti körül a látogatókat. Mutatja a készletet. Zöldborsó nincs. Van retek, hagyma, újbúrgonya, répa, uborka, cseresznye és földieper. Gyönyörű a paradicsom. A saláta valahonnan az ország más részéből érkezett. Ott mások a szabályok. Nem tisztítják úgy, mint mielőtt. Így aztán csúnya a szegedi szemnek.

Voltak zököknek, mondja Simon József, Leltározunk, a forgalom pedig háromszorosa volt az első negyedében. Kevés a szakemberünk is. Kuti Árpád reklamál: a boltok sokszor a felét se kapják annak, amit rendelték. Miért van ez? Vagy

ha a bolt reklamál valamért, az egészet visszavisszik. A raktárvezető szerint ilyen eset nem fordult elő. Egy hónapja rosszul mennek a dolgok. Jó lenne visszailleszteni a kereskedésbe! — mondja Kuti Árpád. Nekem is érdekem — vallja Simon József. Feltétlenül szükség lenne rá. Igéri, hogy a szezonárúkból okvetlenül biztosítani fogja az ellátást.

A boltokban

A 13-as, a Kossuth Lajos sugárúton, a gázgyártól nem messze, Karalábé, karfiol, hagyma, káposzta, uborka. Hat fej karfiol, tíz-tizenöt csomag karalábé. A répa már fonyadozik, a friss a puft mögött várja, hogy a helyére kerüljön. Látja, mi is hibásak vagyunk! — mondja Kuti Árpád. Aztán kitéti a friss répát is. Az árkülönbözet és a minőség így választékot ad. Mert két nap múlva a most friss is már csak osztályos áru. Kevés hegyes paprika a pulton. Már csak ennyi van? Kétszázat rendeltem, 70 jött, mondja a boltvezető. Retket, paradicsomot, földieperet, salátát nem rendelt az üzlet, pedig rengeteg volt a raktárban. Miért? Napokig nem volt, már meg sem próbálták.

A 7-es bolt a Széchenyi téren. Összforgalmának 10—12 százaléka zöldség. Eppen gyönyörű répát vesz az üzletvezető egy kistermelőtől. Kísérlet a telefonnal. A boltvezető szól a raktárba, ren-

del. Nincs újbúrgonya, paradicsom, retek, mondják a vonal másik végén. Pedig bővében áll a raktárban. Úgy látszik a rendelést felvő nem tudja mi van odabent. A 30-as bolt, a Dugonics tér sarkán 19 kilóval kevesebb uborkát kapott a rendeltől. Kevesebb jött a sárgarépából is. A raktárban pedig panaszokodnak, hogy a nyakukon marad.

Az árak

Még a raktárban kérték: ha kell, adják olcsóbban az árut. Nincs jogom az árakon változtatni, mondja a raktárvezető. A MEK ár a plafon. Afölé nem megyünk — mondja Kuti Árpád. Valóban a plafon. A különbözet némelyik árúnál 1—2 forint-ra rúg. Sok. Igaz, ez jószere volt érvényes. A MEK is nehéz helyzetben van. Egyik nap felvásárol, másnap szállít az üzletekbe. Két nap. Ilyenkor tavasszal két nap alatt olykor forintokkal is változik az ár. Márpedig a termelő nem adja az árut a holnaputáni áron.

Es a gyorsaság, a pontos kapcsolattartás. Miért nem indítanak kocsikat délután a nagyobb üzletekbe? — kérdezte Kuti Árpád a raktárban. Felpakolnak, amijük van, ne romoljon meg itt például az a gyönyörű paradicsom. A válasz egyszerű. Ez aligha megy. Próbálták, de hát a fuvar költség sem jött be mindig. Nem gazdaságos, nem éri meg.

Sok áru marad így a raktárban. Tönkremegy, ki kell dobni. De ha nem gazdaságos, akkor valóban nehéz mit tenni. A MEK-et is sok minden szorítja. A gazdaságosság, az árak változása. Az, hogy egyre nehezebben szabhatja meg az árakat. Mert a termelő legfőképpen bepakol kocsijába. Mással jobb áron adhat el. Legfőképpen nagy a rizikója. Meg aztán, aki a rendelést felveszi, sem tudja mindig, mi van a raktárban. A boltok sem tudják. Így sok mindent nem is rendelnek. Az üzletek is hibásak ebben, leginkább azonban a kapcsolati hiánya. Igéretek hangzottak el a MEK részéről, az Éliker pedig kezdeményezett. Javítani kell a város zöldség- és gyümölcstellását. Az Élikernek hamarosan összehívják a boltvezetői értekezletet ebben a témában. Meghívták rá Simon Józsefet is. Remélhetőleg lesz eredménye mindennek. Eredmény a vásárlók érdekében. Már az is nagyon sokat jelentene, ha például az üzletek mindig tudhatnák, mi van a raktárban, mit rendeljenek.

Szávay István

Tud erről a párt?

Legtöbbször elvtársi, baráti beszélgetések közben, de olykor gyűléseken is elhangzik a felkiáltás-szerű kérdés: tud erről a párt? Szakemberek vagy kívülállók egyaránt sűrűn vélik úgy, hogy a népgazdaságban fellelhető, szélesebb vagy szűkebb körre kiterjedő feszültségek, gondok, azonnali katasztrófát nem tűnő intézkedést követelnek, s ha ez késik, oka csak az lehet, hogy a feszültségekről, a gondokról nem tud, vagy nem úgy tud a párt, ahogyan azt ők látják.

Maga az, hogy a népgazdaság gondjairól, feszültségeiről, az ellentmondásokról a legkülönbözőbb fórumokon nyíltan esik szó, becsülendő, mert a demokratizmus erősödésének bizonyítéka. A társadalom egyetlen szervezete, intézménye sem nélkülözheti hosszabb időn át a bírálatot, mert a kritika az az eszköz, amely a jobb, a tökéletesebb, a célzerűbb megvalósítást erőteljesen serkenti, tehát a haladást szolgálja. A baj ott van, hogy míg egyik oldalon a bírálat túl sok dolog egyszerre történő és azonnali megoldását követeli, a másik oldalon abban is lassú és tévova a cselekvés, amiben határozottan tenni lehetne. E helyzet szüli azután a kifakadást: tud erről a párt?

A beruházási piac tartós feszültsége, az építőipari kapacitások elmaradása az igények mögött, illetve az építőipari árak gyors emelkedése — három év alatt mintegy húsz százalékos —, a külkereskedelemben az import gyors, s az export lassú növekedése, a gépek és berendezések jelentős hányadának elavulása, hogy csak néhány példát említsünk, könnyen kimondhatjuk a véleményünket: nem látszunk ki a bajból, csőtól szakad nyakunkba a gond. A baj, a gond azonban sűrűn nem több, mint a változás — végső soron éppen a párt ösztönözte változás — teremtette feszültség, tehát természetes jelenség. A gazdasági reform bevezetése előtt nem okozott gondot például az exportra termelt áruk gazdaságossága, ma igen. Nem volt probléma, hogy a belföldre termelt árukat vajon átvesszük-e a forgalmazó vállalatok — kötelesek voltak ugyanis átvenni —, ma ez is fejtörést okoz. Nem számított a beruházások megtérülési ideje, mert hisz állami juttatásként kapták a pénzt a vállalatok, most viszont hitelkérelmük elbírálásának döntő szempontja az amortizáció időbeni és pénzbeni mértéke. A változás teremtette feszültségeket tehát nem lehet bajként fölfogni, s azonosan elbírálni azokkal a gondokkal, amelyek a változás vadhajtsaiként jelennek meg.

Vannak ilyenek is, szép számmal. A nyereségtér teljesítése érdekében alkalmazott ármanipulációk, a drágább termékek előnyben részesítése, a dolgozókkal való töredékes elhanyagolása, hogy megint csak példákat említsünk, a változásnak nem természetes kísérője. Tud-e vadhajtsákról a párt? A világos, a félreérthetetlen választ a X. kongresszus adta meg, a tanácskozáson elhangzottakkal éppúgy, mint a határozatba foglaltakkal. Míg következetes és kemény harcot hirdetett az ügyeskedés, az életszűrés mindenféle formája, fajtaja ellen, küzdelmet a csoportérdekek rossz értelmezésével szemben, a türelmetlenkedőket is józanságra intette. A feszültségek földolása, a gondok enyhítése ugyanis nem mehet gyors folyamatként végbe, mert az intézkedésekhez, a változtatásokhoz feltételek szükségesek.

Példákkal élve: a lakásgond enyhítése nem pusztán az új lakások számától függ, hanem attól is, hogy a lakások fönttartása milyen összegeket von el az államtól, s mit fizetnek a bérlők. Az ipar állóeszközeinek korszerűsítése sem csupán annak függvénye, hogy a behozatalra van-e fedezet, de függvénye annak is, hogy kellő anyagot, energiát biztosíthatnak-e hozzá, a megfelelően képzett munkaerőről már nem is beszélve. Fokozatosan, s minden körülmény mérlegelése után születhetnek meg csak a döntések, s a mérlegeléshez sokrétű tapasztalat, gyakorlati próba kell.

A negyedik ötéves terv végrehajtásának megkezdése, az új szabályozó rendszer januárban történt bevezetése a korábbiaknál kevesebb zökkenővel ment végbe. A teendők is világosabbak, pontosabban megfogalmazottak, mint a megelőző esztendőben. Jónéhány olyan gond, amelyről két-három éve még szintén azt kérdezték, tud erről a párt, a kipipálhatók, a megoldottak közé került. Nem elcsúszott, s nem késlekedve, a gondok megoldásának módja csakis ez lehet. Ha az időbeni cselekvést szorgalmazza a bírálat, jó szolgálatot tesz. Ezért nem baj, ha elhangzik a kérdés: tud erről a párt? A magunk dolgaiért érzett felelősség csendül ki belőle, s ha e felelősség akkor sem vesz el, amikor a párt útmutatása nyomán tenni kell, a kérdésre egyre inkább az eredmények felelnek.

M. O.

Közlekedési balesetek

Halálos baleset történt Csongrádon, a Karácsonyi Sándor és az Új utca kereszteződésében. Hajdú György, Csongrád, Ságvári Endre u. 5/A szám alatti lakos gyalogosan, minden körültekintés nélkül alkart áthaladni az úttesten, s emiatt elütötte a motorkerékpárral közlekedő Adam József, Csongrád, Kinizsi Pál utca 18. szám alatti lakos. A gyalogos kórházba szállítás után meghalt, a motorkerékpáros könnyebben sérült.

Jó üzletkötés után, a halászsárdából távozva ittasan vezette személygépkocsiját Szőreg és Küküllő között Szűcs Lajos ültetvényes ügynök, Szeged, Kálvin tér 3-4. szám alatti lakos. Az ügynevezett Nedelka felé vezető útkereszteződésben gyorsraja miatt az útmenti fának szaladt, és sérüléseket szenvedett. A gépkocsijában keletkezett

kár eléri a 30 ezer forintot. Szűcs jogosítványát a rendőrség bevonta, s ellene büntető eljárást indít. Mórhalom és Szeged között Dobó Szilveszter, Mórhalom, III. kerület 54. szám alatti lakos motorkerékpárral közlekedve egy útkanyarban elütötte a vele szemben szabályosan gyalogló Kispéter Mária, Mórhalom, V. kerület, 82. szám alatti lakost, aki sérülést szenvedett. Az ügyben a vizsgálat folyik.

Két súlyos sérüléssel végződött egy baleset Szegeden, a Hunyadi János sugárút és a Szivárvány utca kereszteződésében. Magda Antalné (Szeged, Lumumba utca 16. szám) gyalogosan alkart áthaladni az úttesten, mivel elsőbbsége is volt. Elütötte motorkerékpárral Szekeres György, Szeged, Odessza lakótelep, 41. épület, IV. emelet 17. szám alatti lakos. A baleset ügyében folyik az eljárás.

Ítélet az algyői úti

tömegszerencsétlenség ügyében

A tragikus szerencsétlenségről, amelynek három halálos áldozata és 9 súlyos sérültje volt, lapunkban annak idején tájékoztattuk olvasóinkat. Az eset az algyői úton történt, okozója Bodor Szilveszter 41 éves, Szeged, Arva utca 23. szám alatti lakos, a 10-es Volán gépkocsivezetője volt, aki a Villamoserőmű és Kivitelező Vállalat algyői munkahelyére szállította rendszeresen a munkásokat. Ez év március 4-én szűrkületben, tompított világitással közlekedve nem látta be tökéletesen az utat, s előzésben áthaladt a felezővonalon és elsodorta egy szembejövő tehergépkocsi oldalát.

jogerős ítéletet a szegedi megyei bíróság, amely figyelembe vette, hogy Bodor Szilveszter a balesetet jóval megelőzően szólít munkahelyén az építésvezetőnek, miszerint személyszállításra nem alkalmas, nem biztonságos a gépkocsira erősített pad. Helyette bódét kellett volna a gépkocsi rakfelületére építeni. E tényről függetlenül is megállapította a bíróság, hogy Bodor Szilveszter foglalkozás körében elkövetett halált okozó gondatlan veszélyeztetést, valamint társadalmi tulajdon elleni rongálást követett el, s ezért négy év és hathónapi szabadságvesztésre, büntetés-végrehajtási munkahelyre ítélte.

Vándorló virágtartók

Eppen tíz nappal ezelőtt írtunk róla, hogy a Széchenyi tér és a Károlyi utca sarkán az aszfaltra festett ferde fehér csíkokra beton virágtartókat voltak kénytelenek tétetni az illetékesek, hogy a járművezetők „észrevégyék”: ez forgalom elől elzárt terület. A torlasz azonban egyik napról a másikra eltűnt. A másodikfokú rendőrhatalóság balesetvesztésnek minősítette a megoldást, s a városi tanács építési osztálya utasította az I. kerületi tanács hivatal műszaki osztályát, hogy a virágtartókat távolítsa el az úttest közepéről és helyettesse a járdaszegéllyel. Most tehát a fegyelmezetlen gyalogosoknak állják útját: ha nem akarnak átugrani rajtuk kénytelenek a kijelölt átkelőhelyen jönni-menni.

Az esetből olyan jó lenne valamiféle tanulságot levonni. Olyasmint például, hogy miért nem tudja az elsőfokú hatóság, hogy mi tetszene a másodikfokúnak? De a tanulságnak nincs értelme: ha nem volt meggyőző az első intézkedés, most a második sem nevezhető annak. Egy azonban bizonyos: a közlekedési fegyelmet kéthetente változó rendelkezésekkel semmiképpen sem lehet megszilárdítani!

F. K.

Magyar és jugoszláv eszperantisták találkozója

Az Eszperanto Világszövetség felhívással fordult a magyar-jugoszláv szomszédszervezetekhez, hogy a közös országhatárok mentén élő eszperantisták — a népek közötti barátság elmélyítése végett — szervezzenek rendszeresen szomszédsági találkozókat. E felhívás nyomán határozta el a magyar és jugoszláv eszperantisták, hogy az idén először és ezt követően évente találkoznak egymással, mégpedig felváltva Magyarországon, illetve Jugoszláviában. Felhasználva a nemzetközi nyelv adta lehetőségeket, megismerkednek a szomszédnép életével, történelmével és kultúrájával.

Az első „Hungara—jugos-

lava najbareca renkonto” — magyar-jugoszláv szomszédsági találkozó — pénteken, tegnap kezdődött Mohácscon. A következő napokban a magyar és jugoszláv eszperantisták megismerkednek a történelmi múltú Duna-parti város nevezetességeivel és hajókirándulást tesznek a Dunán. A helyi Bartók Béla művelődési házban nagyszabású nemzetiségi műsort rendeznek a vendégek tiszteletére. (MTI)

Vizen az új tengerjáró

Pénteken délelőtt az Angyal földi Hajógyárban a rendelő cégtulajdonos jelenlétében újabb tengerjárót bocsátottak vízre az Otto A. Müller hamburgi hajózási vállalat részére. A most vízre bocsátott Gabro nevű, 2200 tonnás áruszállító hajó a negyedik abból a sorozatból, amely a hamburgi cég részére készül. A vízrebocsátás után a belső szerelési munkák folytatódnak.

Baranyai László koncertje

Nagy sikerű szőleest hangzott el csütörtök este a szegedi Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hangversenytermében az intézet KISZ-szervezetének rendezésében. Baranyai László, a Szegedről elszármazott fiatal, tehetséges zongoraművész a Budapesti Zeneművészeti Főiskolán nyert művészdíplomát Ungár Imre növendékéneként. Jelenleg a moszkvai konzervatóriumban Sztanyiszlav Neuhausnál folytatja tanulmányait, és a párizsi Marguerite Long versenyre készül. Szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta. Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta. Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta.

Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta. Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta. Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta. Kezddőszámként Bach E-dúr prelúdium és fugáját hallottuk, majd Beethoven cisz-moll (Op. 111.) szonátájának differenciált szőleestjén a párizsi verseny változatossága, szépsége, egészében és részleteiben teljesen kidolgozta.

K. L.